

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ס"ב ע"א

פרשת בשלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

יִקְרָא מִכָּלֹא. וּבִגְיֵי כַּךְ הָהוּא מְזוּנָא דְקִיק מִן דְקִיקָא, יִתִּיר מִכָּלֹא. זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (קהלת ז') הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְעָלֶיהָ. זַכָּאָה חוֹלְקָא דְגוּפָא, דִּיכִיל לְאַתְּזָנָא בְּמִזְוּנָא דְנִפְשָׁא.

תרגום לעברית

הַמְזוּן הַיּוֹתֵר עֲלִיּוֹן מֵהַכֹּל הוּא מְזוּן הַחֲבֵרִים, אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, שְׂאוּכָלִים מְזוּן שֶׁל רוּחַ וּנְשָׁמָה, וְלֹא אוּכָלִים מְזוּן הַגּוּף כָּלֵל, וְהֵינּוּ מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן נִכְבָּד עַל הַכֹּל, וְנִקְרָא חֲכָמָה. לָכֵן חָלַשׁ גּוּף הַחֲבֵרִים יוֹתֵר מִבְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהֵרִי לֹא אוּכָלִים מְזוּן הַגּוּף כָּלֵל, וְאוּכָלִים מְזוּן שֶׁל רוּחַ וּנְשָׁמָה מִמָּקוֹם רְחוֹק עֲלִיּוֹן נִכְבָּד מֵהַכֹּל. וְלָכֵן אוֹתוֹ מְזוּן דְקִיק מִן הַדְּקִיק יוֹתֵר מֵהַכֹּל. אֲשֶׁרִי חָלָקָם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְעָלֶיהָ. אֲשֶׁרִי חָלָקוֹ שֶׁל הַגּוּף שֶׁיִּכּוֹל לְהִזּוֹן בְּמִזְוּן הַנֶּפֶשׁ.

טקסט הזוהר

אָמַר לִיה ר' אֶלְעָזָר, וְדַאי הָכִי הוּא. אֲבָל בְּהַאי זְמָנָא, אִיךְ אֲשַׁתְּכַחֲי מְזוּנֵי אֲלִין. אָמַר לִיה וְדַאי יֵאוֹת שְׂאִילָתָא. תָּא חֲזִי, וְדַא הוּא בְּרִירוֹ דְּמִלָּה, מְזוּנָא קֳדָמָא, הוּא מְזוּנָא דְכָל עֲלָמָא, הָהוּא דְאַתְיָא מִן שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְהוּא מְזוּנָא דְגוּפָא. (ס' א דכלא)

אמר לו רבי אלעזר, ודאי כך הוא. אבל בזמן הזה איך נמצאים מזונות אלו? אמר לו, ודאי שינפה שאלת. בא ראה, וזהו ברור הדבר, מזון ראשון הוא מזון של כל העולם, אותו שפא משמים וארץ, והוא מזון הגוף (של הכל).

טקסט הזוהר

מזונא דהוא עלאה מניה, ההוא דאיהו דקיקא יתיר, ואתא מאתר דדינא שריא, דאקרי צדק, ודא הוא מזונא דמסכני. ורזא דמלה, מאן דאשלים למסכנא, אשלים ליה את חד, ואתעביד צדקה, ורזא דא (משלי יא) גומל נפשו איש חסד. גמילות חסדים משמע, דהא בדינא שריא, ואשלים ליה חסד, כדין הוא רחמי.

תרגום לעברית

מזון שהוא יותר עליון ממנו, אותו שהוא יותר דקיר, ובא ממקום שהדין שרוי, שנקרא צדק, וזהו מזון העניים. וסוד הדבר - מי שמשלים לעני, משלים לו אות אחת ונעשה צדקה, וסוד זה - (משלי יא) גמל נפשו איש חסד. גמילות חסדים משמע, שהרי בדין שרוי, והשלים לו חסד, אז הוא רחמים.

טקסט הזוהר

מזונא עלאה יתיר מאלין, הוא מזונא עלאה ויקירא, מאתר דאקרי שמים, והוא דקיק מכלהו, והוא מזונא דבני מרעי, הדא הוא דכתיב, (תהלים מא) יי' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו. יי', דייקא, מאי טעמא. בגין דהני בני מרעי, לא אתזני אלא ביהוא דקודשא בריך הוא ממש. (ומאי איהו, חלב ודם. הדא הוא דכתיב (יחזקאל מה) להקריב לי חלב ודם. ודא הוא מזונא מאתר דאקרי שמים, והוא יקירא ועילאה דקיק מכלא)

מִזוֹן יוֹתֵר עֲלִיּוֹן מֵאֵלָה, הוּא מִזוֹן עֲלִיּוֹן וְנִכְבֵּד מִמָּקוֹם שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם, וְהוּא דֹקִיק מִכָּלָם, וְהוּא מִזוֹן שֶׁל חוֹלִים. זֶהוּ שִׁפְתוֹב (תהלים מא) ה' יִסְעֲדֵנוּ עַל עֲרֹשׁ דְּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכְכָּת בְּחַלְיוֹ. ה' דּוֹקָא. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁהַחוֹלִים הִלְלוּ אֵינֶם נִזְוָנִים אֲלָא בְּאוֹתוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמָּשׁ. [ומהו, ' חלב ודם. זהו שכתוב (יחזקאל מד) להקריב לי חלב ודם. וזהו מזון ממקום שגקרא שמים, והוא נכבד ועליון, דקיק מהכל].

טקסט הזהיר

מִזוֹנָא עֲלָאָה קְדִישָׁא וְיִקְרָא דָּא הוּא מִזוֹנֵי דְרוּחִין וְנִשְׁמָתִין, וְהוּא מִזוֹנָא דְאַתֵּר רְחִיקָא עֲלָאָה, (ס'א מההוא אתר דאקרי נועם יי'). וְיִקְרָא מְכָלָא, הוּא מִזוֹנָא דְחִבְרִיָּא דְמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא, וְהוּא מִזוֹנָא דְאַתֵּי מִחֻכְמָה עֲלָאָה. מֵאִי טַעְמָא מֵאַתֵּר דָּא. בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא נִפְקָא (בראשית מ'ז ע"ב, ויקרא קפ"ו ע"ב וקצ"ב ע"ב) מִחֻכְמָה עֲלָאָה, וְאֵינֶזֶן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא, עֵיילִי בְּעִקְרָא דְשִׁרְשָׁהָ, וְעַל דָּא, מִזוֹנָא דְלִהוֹן, מֵהֵהוּא אֲתֵר עֲלָאָה קְדִישָׁא קָא אֲתֵיָא.

תרגום לעברית

מִזוֹן עֲלִיּוֹן קְדוֹשׁ וְנִכְבֵּד זֶהוּ מִזוֹנוֹת שֶׁל רוּחוֹת וְנִשְׁמוֹת, וְהוּא מִזוֹן שֶׁל מָקוֹם רְחוֹק עֲלִיּוֹן, (מאותו מקום שגקרא נעם ה'). וְהַנִּכְבֵּד מֵהַכֹּל הוּא מִזוֹן הַחֲבֵרִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה, וְהוּא מִזוֹן שֶׁבָּא מִחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה. מָה הַטַּעַם מִמָּקוֹם זֶה? מִשּׁוֹם שֶׁתּוֹרָה יֵצֵאָה מִחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה, וְאוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה נִכְנָסִים בְּעִקְר שִׁרְשִׁיהָ, וְלִכֵּן מִזוֹנָם בָּא מֵאוֹתוֹ מָקוֹם קְדוֹשׁ עֲלִיּוֹן.

טקסט הזהיר

אֲתָא ר' אֶלְעָזָר, וְנִשְׁיָק יְדוּי. אָמַר, זִכְאָה חוֹלְקִי דְקֵאִימָנָא בְּמִלִּין אֵלִין. זִכְאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצִדִּיקִיָּא, דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא יִמָּא וְלִילִי, דְּזִכִּי לוֹן בְּהָאִי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתֵּי, דְּכְתִיב, (דברים ל) כִּי הוּא חֲיִיךָ וְאוֹרְךָ יִמִּיךָ. (שמותטז) הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן

הַשָּׁמַיִם. רַבִּי יוֹסִי פֶּתַח, (תהלים קמה) פוֹתַח אֶת יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן. מֶה כְּתִיב לְעִילָא, עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּרוּ. כָּל אֵינֹן בְּנֵי עֲלָמָא, מְצַפְּאן וְזֹקְפָאן עֵינֵינוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין כֹּה, (ס' א אבל) כָּל אֵינֹן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא בְּעָאן (ס' א אצטריכן למבעי) בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, לְשֹׁאֲלָא מְזוֹנֵיהוּ מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְצַלָּא צְלוֹתְהוֹן עֲלֵיהּ.

תרגום לעברית

בֶּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִשְׁק יָדוֹ. אָמַר, אֲשֶׁרִי חֲלָקִי שְׁעֵמֶדְתִּי בְּדִבְרִים הִלְלוּ! אֲשֶׁרִי הַצַּדִּיקִים שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה יָמִים וְלֵילֹת, שְׂזוּכִים לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכָתוֹב (דבריםל) כִּי הוּא חַיֵּיהּ וְאֶרֶץ יְמִיהּ. הַנְּנִי מִמַּטִּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. רַבִּי יוֹסִי פֶּתַח, (תהליםקמה) פוֹתַח אֶת יָדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן. מֶה כְּתוּב לְמַעַלָּה? עֵינֵי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּרוּ. כָּל אוֹתָם בְּנֵי הָעוֹלָם מְצַפִּים וְזֹקְפִים עֵינֵיהֶם לְקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלָכֵן (אבל) כָּל אוֹתָם בְּנֵי הָאֱמוּנָה מְבַקְשִׁים (צריכיםלבקש) בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְשֹׁאֵל אֶת מְזוֹנָם מִן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְהַתְפַּלֵּל תְּפִלוֹתֵיהֶם עָלָיו.

טקסט הזוהר

מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּכָל מָאן דְּמַצְלִי צְלוֹתֵיהּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל מְזוֹנֵיהּ, גָּרִים דִּיתְבָּרַךְ כָּל יוֹמָא עַל יְדוֹי, הֵהוּא אֵילָנָא דְּמְזוֹן דְּכָלָא בֵּיהּ. (וטעמא דמלה (תהלים ס"ח) ברוך ה' יום יום) וְאֵף עַל גַּב דְּאִשְׁתַּכַּח עֲמִיהּ, בְּעֵי לְמִשְׁאַל קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְצַלָּא צְלוֹתָא עַל מְזוֹנָא כָּל יוֹמָא, בְּגִין דִּישְׁתַּכַּחוּ עַל יְדוֹי בְּרַפָּאן כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא לְעִילָא, וְדָא הוּא בְּרוּךְ יְי' יוֹם יוֹם.

תרגום לעברית

מֶה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׁכָל מִי שְׁמִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ לְקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל מְזוֹנוֹ, גּוֹרֵם שְׁיִתְבָּרַךְ כָּל הַיּוֹם עַל יְדוֹ אוֹתוֹ הָאֵילָן שְׁמְזוֹן כָּלָם בּוֹ. [וטעם הדבר (תהלים סח) ברוך ה' יום יום] וְאֵף עַל גַּב שְׁנַמְצָא עִמּוֹ, צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְהַתְפַּלֵּל

תפלה על המזון בכל יום, כדי שימצאו על ידו ברכות כל יום ויום למעלה, וזהו (שם סח) ברוך ה' יום יום.

טקסט הזוהר

ועל דא, לא לבעי ליה לאינש לבשלא מזונא, מן יומא ליומא אחריןא, דלא לעכב יומא ליומא אחרא. הדא הוא דכתיב ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו, דייקא. בר מערב שבת לשבת, כמה דאוקימנא. וכדין אשתכח קודשא בריה הוא מלא ברפאן בכל יומא. וכדין כתיב פותח את ידה וגו'. מאי רצון. ההוא רצון דאשתכח מעתיקא קדישא, ונפיק מגיה רצון, לאשתכחא מזוני לכלא. ומאן דשאל מזוני בכל יומא ויומא, ההוא אקרי ברא מהימנא, ברזא דבגיניה משתכחן ברפאן לעילא.

תרגום לעברית

ועל זה לא צריך לאדם לבשל מזון מיום ליום אחר, שלא לעכב יום ליום אחר. זהו שכתוב ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו. יום ביומו דוקא, חוץ מערב שבת לשבת, כמו שפארנו. ואז נמצא הקדוש ברוך הוא מלא ברכות בכל יום, ואז כתוב פותח את ידה וגו'. מה זה רצון? אותו רצון שנמצא מהעתיק הקדוש, ויוצא ממנו רצון להמציא מזון לכל. ומי ששואל מזונות בכל יום ויום, ההוא נקרא בן נאמן, בסוד שבשכילו נמצאים ברכות למעלה.

טקסט הזוהר

ר' אבא פתח ואמר, (תהלים קמז) רוצה יי' את יראיו את המיחלים לחסדו, כמה אית להו לבני נשא למטה בארחוי דמלקא קדישא, ולמטה בארחוי דאורייתא, בגין דישתכחון ברפאן לכלהו, לעלאי ולתתאי.

רַבִּי אַבְאָ פֶּתַח וְאָמַר, (שם קמז) רוֹצֶה ה' אֶת יִרְאָיו אֶת הַמִּיחָלִים לְחַסְדּוֹ. כִּמָּה יֵשׁ לְבָנֵי אָדָם לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה כְּדֵי שְׂיִמָּצְאוּ בְּרָכוֹת לְכָלֶם, לְעֲלִיּוֹנִים וּלְתַחְתּוֹנִים.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ב ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

דִּתְנִיָּא, מַאי־דְכֵתִיב, (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר. אֶתְפָּאֵר וְדַאי. מַאי מְשַׁמֵּעַ. דְּבִגִּין

תרגום לעברית

שְׁלֵמִדְנוּ, מַה שְּׁכָתוּב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר, וְדַאי אֶתְפָּאֵר. מַה מְשַׁמֵּעַ? שְׁבַשְׁבִּיל יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵתְפָּאֵר לְמַעְלָה. וְמַה הַפָּאֵר שְׁלוֹ? שְׁמִנִּיחַ תְּפִלִּין, שְׁמֵת־חֲבָרִים הַגּוֹנִים לְהַתְפָּאֵר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.